

BOHUSLÄNINGEN

bohuslaningen.se

PRIS: 20 KR • LÖRDAG 8 MAJ 2010

Han slutar som polis efter 46 år
UDDEVALLA, Sidorna 38-39

Hon slutar efter 39 år hos polisen
TANUM, Sidan 8

TIPSA OSS!
Tel: 0522-990 99
e-post: 99000@bohuslaningen.se

Nord-östlig vind
+ 11
Sista sidan, del 2

UDDEVALLA

Drogfri fest ett "fylleslag"

Fylleslag, tycker polis och fältsekreterare om Plusgymnasiets drogfria fest på Valborg. En skötsam fest, anser rektor Peter Heddelin. Sidan 36

LYSEKIL

Belöning för tips om brand

Den som kan komma med tips om branden på Badhusberget, som leder till ett gripande, har 25 000 kronor att se fram emot. Sidan 32

FÄRGELEANDA

Friskoleförening köper Järbo skola

För 100 000 kronor får föreningen Järbo.com köpa den nedlagda skolan, som är bokförd till ett värde av 900 000 kronor. Sidan 13

LEDARE

Jag har satt ihop ett eget paket, Bohuspaketet, som bör finnas i varje bohuslänings hem.

REDAKTÖREN

"Sträck på er och var stolta"

Det är en himla tur att ni finns, ni som engagerar er politiskt. Ni är viktiga för vår demokratiska process. Det skriver Ingalill Sundhage i dagens krönika. Sidan 4

DEL 1

Ledare	2	Lysekil	10
Döbatt	3	Örust	11
Nyheter	4-5	Dalsland	12-13
Munkedal	7	Helg	14-16
Tanum	8	Annars	17-27
Sotenäs	9	Familj	28-31

DEL 2

Uddevalle	33-41	Kultur&Nöje	53-56
Sverige	42	Guiden	56
Världen	43	Senier	57
Börsen	45-46	Radio&tv	57-63
Sporten	47-52	Vädret	64

Skrotbidrag ska inte få användas till ny fiskebåt

Jordbruksminister Eskil Erlandsson (C) tänker sätta stopp för att statliga skrotningsbidrag för fiskefartyg används till nya fiskebåtar och därmed fortsatt fiske.

Med dagens regler är detta fullt möjligt. Beskedet kom på Smögen, där kustens riksdagsledamöter Jan-Olof Larsson (S) och Lars-Arne Staxäng (M) i går också lovade att gå emot

lagförslaget om att minska antalet tillåtna hummertinor per kustbo från dagens 14 till 6. - Helt orealistiskt och dumt, menar Jan-Olof Larsson. Sidorna 4-5

Livsglädjen åter i livet tillsammans

Njuter av tillvaron. Det har gått en månad sedan Thorsten Karlsson fick flytta ihop med sin Maggie på Kvarnbergets äldreboende i Kungshamn. - Jag njuter. Det här är himmelriket, säger Thorsten som nu kan pyssla om sin Maggie igen. Sidorna 14-15

Foto: Per Landén

Vi bjuder alla på Kaffe & Tårta

JÄTTEJIPPO
Lördag 8 maj kl. 10.00-14.00

Kam och provsmaka

SM-MACKAN

som tog oss ända till finalen

Vi bjuder också på smakprover av surdegsbröd och våra goda tårter

Rolliga tävlingar med fina priser. Skriv en slogan om Einar's och vinn presentkort på 500:-

Pålägget på SM-mackan kommer från Rybergs som bjuder på rökt fläskfilé, kallskuret, korv m.m.

Välkomna

Flera riktigt fina erbjudanden i butiken
0522-102 94 • www.einarskonditori.se

Liljestrand i hetluften i Tyskland

SPORTEN. Han har tagit SM-guld och OS-silver. Numera är han framgångsrik handbollstränare. Patrik Liljestrand, 44, från Uddevalla leder Tus Lübecke i Bundesliga. Sidorna 47-48

SOTENÄS. Nu har Västsverige fått sitt första whiskybränneri. Det invigdes i går av jordbruksminister Eskil Erlandsson och landshövding Lars Bäckström. Sidan 5

Politiker om synen på skolan

UDDEVALLA. Vinnarnämnd eller stort behov av mer pengar. Åsikterna om vad skolorna behöver går isär. I dag låter vi Magnus Jacobsson (KD) och Cecilia Sandberg (S) ge sin syn. Sidorna 34-35

7 388604 102001

Redaktör: Helena Löfving Tel: 0522-99 200
redaktionen@bohuslaningen.se

Kampen mot kommunpolitikerna blev kortvarig. Efter ett par drag var de schackmatta. Nu går Thorsten och Maggie Karlsson en ny vår till mötes, i den gemensamma bostaden på Kvarnberget i Kungshamn.

Thorsten och Maggie njuter av

KUNGSHAMN: – Det är maten man blir vacker av. Därför behöver jag mycket, säger Thorsten och ler samtidigt som han tar en stor tugga av det hembakade fikabrödet.

Han och hustrun Maggie sitter på balkongen och njuter av havsutsikten. Fåglarna kvittrar och solen lyser. Det gör Thorsten och Maggie också.

– Jag njuter. Det här är himmelriket. Och vilken underbar personal. De ställer upp i alla lägen, säger Thorsten.

Det har gått en dryg månad sedan han flyttade in till sin Maggie på Kvarnbergets äldreboende i Kungshamn. I det rum som tidigare stod tomt och ledigt intill Maggie finns nu en säng och möbler. Det står blommor i fönstren. Dörren mellan rummen är upplåst, så Thorsten och Maggie kan ta sig in till varandra precis så som de vill.

// Det här är himmelriket. Och vilken underbar personal. De ställer upp i alla lägen"

Thorsten Karlsson

Gratulerar

– Många av dem vi möter gratulerar oss. De tycker att det är roligt att det löst sig så att vi får bo ihop igen.

Annat var det i vintras. Då satt Thorsten ensam hemma i villan på Fisketången och längtade efter sin Maggie. Han var upprörd och förtvivlad. Maggie var ledsen.

– Det var långa dagar då. Efter frukost satt jag ensam hemma och lyssnade på radio och väntade på att det skulle bli eftermiddag, så att jag kunde komma och hälsa på Maggie ett par timmar. Det var det dagarna gick ut på.

Nu är livsglädjen tillbaka. Humorn märks nästan varje mening Thorsten säger.

– Det är friskt väder i dag, i går var det sjukt, säger Thorsten och syftar på vinden som precis friskat i och det bistra regn som fallit dagen före.

Hembakat bröd

Undersköterskan Cissi Lorentsson har kommit med dagens elvaka kaffe och det hembakade brödet och Thorsten och Maggie avnjuter det tillsammans i solen på balkongen.

– Och du ska veta, säger Thorsten och ler igen.

– Att ibland slår de på stort och vi får en konjak till kaffet också.

Dagarna är annars fyllda med aktiviteter. Thorsten och Maggie kan själva välja vad de vill vara med på.

– På tisdagar och torsdagar är det bingo för alla avdelningar. Det brukar vi gå på, det är roligt och

"Puss på dig", min älskling. "Det här är jättebra. Jag trodde aldrig att det skulle gå vägen", säger Maggie som nu har maken Thorsten i sin närhet.

vi träffar en del bekanta som vi känner från förr.

Och när försommaren nu är här och när värmen snart kommer, då ska det bli promenader utombus.

– Man börjar att längta ut nu. Det ska bli roligt att komma ut igen tillsammans med Maggie.

TEXT
Mattias Modéen
mattias.modeen@bohuslaningen.se
0523-32114

FOTO
Per Landén
per.landen@bohuslaningen.se
0522-09218

■ Detta har hänt

Det är en onsdag i början av mars. Thorsten Karlsson ringer till Bohuslänningens redaktion. Han är upprörd och förtvivlad. Politikerna i omsorgsnämndens arbetsutskott har nekat honom att flytta ihop med sin fru på äldreboendet Kvarnberget, trots att de har varit gifta i 65 år och trots att rummet intill Maggies står tomt.

Thorsten anses för frisk, trots att han haft tre hjärtinfarkter, har en pacemaker inopererad och är nästan blind.

Santalet till redaktionen och den efterföljande artikeln i Bohuslänningen blir början på en massiv mediestorm mot Sotenäs kommun och de ansvariga politikerna Kristina Frigert

livet tillsammans

Undersköterskan Cissi Lorentsson serverar elvaka med hembakt bröd. Maggie och Thorsten avnjuter det tillsammans i solen på balkongen.

Thorsten Karlsson tycker att personalen är underbar. Här får undersköterskan Cissi Lorentsson beröm och en klapp på axeln.

Maggie fyller 85 år i höst.

Thorsten fyller 89 år om några veckor.

(M), Göran Fahlgren (M) och Inger Eckert (KD), som är de politiker som nekar Thorsten att flytta ihop med Maggie. Bland annat hakar kvällspressen och lokalradio på och berättar om Thorsten och Maggies öde.

På måndag eftermiddag, några dagar efter Thorstens samtal, har

omsorgsnämndens politiker möte. Lokala politiker i Folkpartiet och Socialdemokraterna tar upp Thorstens och Maggies öde och kräver att han ges plats på äldreboendet. Efter ett flera timmar långt möte och ajourneringar ger Frigert, Fahlgren och Eckert med sig. Thorsten får flytta ihop med sin Maggie.

Fallet Thorsten och Maggie ger eko ändå upp i riksdagen. Lars Tysklind, Folkpartistisk riksdagsledamot från Strömstad, kräver lagsättning om äldres rätt att få fortsätta bo sina sista år tillsammans.

En fyrtiotalists lidande och skräck

Ibland stannar man upp och tänker tillbaka. Käsören blir allt oftare sittande och funderar på hur det gick till i hans allt mer avlägsna barndom.

Då var det ordning och reda. Man skulle ha hyfs och god hållning och hoppa bock på gymnastiktimmarna för det satte pli på pojkarna.

Man fick inte ljuga för då kunde man få lång näsa. Man fick inte svälja apelsinkärnor för då kunde det växa ut träd genom munnen efter ett tag. Men allra värst var att svälja vindruvskärnor för de kunde fastna i blindtarmen med omedelbar ambulanstransport till lasarett och operation som följd.

Alla sår skulle tvättas med jod för annars skulle man få blodförgiftning och dö. Och man fick inte dricka vatten för häftigt för då kunde man avlida direkt på fläcken. Påstod de vuxna för det hade stått i tidningen.

Men allra värst var sprutorna. Alltså de som sattes i armen av en läkare eller sjuksköterska för att man inte skulle få difteri, scharlakansfeber eller barnförlamning och allt vad det var. Man visste i så noga, bara att det gjorde ont.

Ryktena brukade dra igång strax efter terminens början. Man hade ständigt välunderrättade kamrater som kunde berätta att den här terminen skulle vi få en ny spruta. De visste alltid mer än oss andra och det var ingen mätta på de hemskheter och lidanden som orsakades av dessa sprutor.

Dessa allvetande kamrater avslöjade alltid att det här året skulle nålen vara mycket längre och köras in i ryggen i stället för i armen. Dessutom var det dubbelt så mycket innehåll i sprutan så det skulle göra ont extra länge.

Ryktena växte allt mer ju närmare den aktuella dagen man kom. Inte nog med att sprutan skulle tas i ryggen, det var ingen vanlig spruta utan en sorts borrh som skulle köras in i själva ryggraden och orsaka en smärta som överträffade allt annat man tidigare känt.

Hur dessa välunderrättade kamrater hade fått all denna information reflekterade man aldrig över. Ryktena bara växte och allt fler kamrater hjälpte till att förstå dem.

-Nålen är så här lång, berättade de och mättade en halv meter i luften.

-Och den här gången ska vi till en tysk doktor som har blivit galen i kriget och bara trycker in den stenhårt i ryggen, tillade andra.

När den ödesdigra dagen kom var det en tyst och blek skara

som samlades i den källarlokal där sprutorna skulle tas. Även de som hade varit piggst på att tala om hur mycket de visste, brukade bli ovanligt nedstämda. Kanske hade de hittat på så mycket att de nu trodde på sina egna uppgifter. Kanske hade alla tillagda och okontrollerbara

MR PINKERTON

"Doktorn är en galen tysk som har blivit skadad i kriget ..."

Färlig föda?

detaljer från andra gjort dem osäkra. Tysta och bleka var de i alla fall, precis som alla andra.

Hela klassen såg ut att vara på väg till sin egen avrättning när man smög in i väntrummet, tog av sig på överkroppen och radade upp sig på bänkarna längs väggarna. En och en togs eleverna in till doktorn och när dörren stängts kunde de väntande höra olycksbådande slammer och låga röster där inifrån, ibland åtföljt av diverse jämmer och ett och annat skrik.

Sedan kom de ut en efter en med några minuters mellanrum. Några berättade att det var ännu värre än de hade trott och att nålen var ännu längre och att vi som var kvar skulle bereda oss på det värsta.

Stämningen sjönk ytterligare. Oroliga flickor blev allt blekare innan de ibland svimmade av rädsla och föll till golvet med en duns.

Vi andra var för upptagna med vår egen skräck inför det kommande lidandet för att reagera. Fröken och en sjuksyster tog hand om den avsvimmade. De satte henne upp på bänken och talade lugnande till henne. Sedan gav de henne ett glas vatten och så fick hon gå före i kön för att slippa utdragen pina.

Vi andra satt kvar och väntade på vår tur, tysta, likbleka och dödsförskräckta.

Så här i efterhand kan man undra varför inte alla ville vara först. Det är inte lätt att veta. Kanske hoppades man att jorden skulle hinna gå under eller krig utbryta och flyglarmet börja ljuda så man fick springa därifrån.

När man sedan äntligen kom in stod där en sköterska och gjorde ren axeln med en vätska på en bomullstuss och en doktor som satte sprutan och sedan stack det till lite och så var det klart.

Men det hade man glömt till nästa termin för då samlades man åter på skolgården runt sina allvetande kamrater som hade hört att det här året skulle vi få en ännu värre spruta och dessutom i ryggen och nu kunde vad som helst hända för doktorn var en galen tysk som hade blivit skadad i kriget och så fortsatte det vidare och vidare i nästan all oändlighet.